

TŁUMACZENIE

UMOWA

między Unią Europejską a Zjednoczoną Republiką Tanzanii w sprawie warunków przekazywania przez siły morskie dowodzone przez Unię Europejską do Zjednoczonej Republiki Tanzanii osób podejrzanych o piractwo i zajętą w związku z tym mienia

UNIA EUROPEJSKA, zwana dalej „UE”,

z jednej strony, oraz

ZJEDNOCZONA REPUBLIKA TANZANII, zwana dalej „Tanzanią”,

z drugiej strony,

razem zwane dalej „Stronami”,

UWZGLĘDNIAJĄC:

- rezolucje Rady Bezpieczeństwa Organizacji Narodów Zjednoczonych (RB ONZ) nr 1814 (2008), nr 1838 (2008), nr 1846 (2008), nr 1851 (2008) i późniejsze rezolucje RB ONZ,
- Konwencję Narodów Zjednoczonych o prawie morza z 1982 roku (UNCLOS), w szczególności jej art. 100–107 oraz art. 110,
- wspólne działanie Rady UE 2008/851/WPZiB z dnia 10 listopada 2008 r. w sprawie operacji wojskowej Unii Europejskiej mającej na celu udział w powstrzymywaniu, zapobieganiu i zwalczaniu aktów piractwa i rozboju u wybrzeży Somalii ⁽¹⁾ (operacja EUNAVFOR Atalanta), z późniejszymi zmianami,
- międzynarodowe prawo dotyczące praw człowieka, w tym Międzynarodowy pakt praw obywatelskich i politycznych z 1966 roku i Konwencję w sprawie zakazu stosowania tortur oraz innego okrutnego, niehumanitarnego lub poniżającego traktowania albo karania z 1984 roku,
- fakt, że niniejsza Umowa nie będzie miała wpływu na prawa ani obowiązki Stron wynikające z umów międzynarodowych i innych instrumentów ustanawiających międzynarodowe sądy i trybunały, w tym ze Statutu Międzynarodowego Trybunału Karnego,

UWZGLĘDNIAJĄC PONADTO:

- inicjatywy regionalne na rzecz zwalczania piractwa, takie jak inicjatywy podejmowane pod egidą Unii Afrykańskiej, Wspólnoty Wschodnioafrykańskiej, Południowoafrykańskiej Wspólnoty Rozwoju, na mocy kodeksu postępowania z Dżibuti oraz Strategii na rzecz regionalnego bezpieczeństwa na morzu i na rzecz walki z piractwem przyjętej na Mauritiusie w roku 2010,

UZGODNIŁY, CO NASTĘPUJE:

*Artykuł 1***Cel**

Niniejsza Umowa definiuje warunki i tryb przekazywania Tanzanii przez EUNAVFOR zatrzymanych przez EUNAVFOR osób podejrzanych o zamiar popełnienia, popełnianie lub popełnienie aktów piractwa oraz mienia zajętą w związku z tym przez EUNAVFOR, a także warunki i tryb traktowania tych osób i tego mienia po przekazaniu.

⁽¹⁾ Dz.U. L 301 z 12.11.2008, s. 33.

Artykuł 2

Definicje

Do celów niniejszej Umowy:

- a) „*siły morskie dowodzone przez Unię Europejską (EUNAVFOR)*” oznaczają dowództwo wojskowe UE oraz kontyngenty narodowe biorące udział w operacji UE „Atalanta”, ich statki, statki powietrzne oraz zasoby;
- b) „*operacja*” oznacza przygotowanie, ustanowienie, wykonanie i wspieranie misji wojskowej ustanowionej wspólnym działaniem Rady UE 2008/851/WPZiB lub aktami przyjętymi w jego następstwie;
- c) „*kontyngenty narodowe*” oznaczają jednostki i statki należące do państw członkowskich Unii Europejskiej oraz do innych państw biorących udział w operacji;
- d) „*państwo wysyłające*” oznacza państwo włączające swój kontyngent narodowy do EUNAVFOR-u;
- e) „*piractwo*” oznacza piractwo zgodnie z definicją znajdującą się w art. 101 konwencji UNCLOS;
- f) „*osoba przekazana*” oznacza każdą osobę podejrzaną o zamiar popełnienia, popełnianie lub popełnienie aktów piractwa i przekazaną przez EUNAVFOR Tanzanii na mocy niniejszej Umowy.

Artykuł 3

Zasady ogólne

1. Tanzania może wyrazić zgodę, na wniosek EUNAVFOR-u, na przekazanie jej przez EUNAVFOR osób zatrzymanych przez EUNAVFOR w związku z piractwem i związanego z tym mienia, oraz może przekazać takie osoby i mienie swoim właściwym organom w celu przeprowadzenia dochodzenia i postępowania karnego. Decyzję o wyrażeniu zgody na proponowane przejęcie Tanzanii będzie podejmować osobno w każdym indywidualnym przypadku, uwzględniając wszelkie odnośne okoliczności, w tym lokalizację incydentu.
2. EUNAVFOR przekazuje osoby wyłącznie właściwym organom ścigania Tanzanii.
3. Strony traktują osoby, o których mowa w art. 1, zarówno przed przekazaniem, jak i po nim, w sposób humanitarny i zgodnie z międzynarodowymi zobowiązaniami dotyczącymi praw człowieka, w tym zgodnie z zakazem tortur oraz okrutnego, niehumanitarnego i poniżającego traktowania lub karania, zakazem bezprawnego pozbawienia wolności oraz zgodnie z wymogami sprawiedliwego procesu.
4. Przekazania nie dokonuje się, dopóki właściwe organy ścigania Tanzanii nie zdecydują, zgodnie z własnymi procedurami wewnętrznymi i na podstawie materiału dowodowego przekazanego przez EUNAVFOR za pośrednictwem stosownych kanałów łączności, że istnieją rozsądne perspektywy wydania wyroku skazującego wobec osób zatrzymanych przez EUNAVFOR.

Artykuł 4

Traktowanie osób przekazanych, postępowanie karne i proces

1. Osoby przekazane są traktowane w sposób humanitarny i nie są poddawane torturom ani okrutnemu, niehumanitarnemu lub poniżającemu traktowaniu lub karaniu, otrzymują znośne zakwaterowanie i wyżywienie oraz dostęp do opieki medycznej, a także mogą przestrzegać praktyk religijnych.
2. Osoby przekazane zostają bezzwłocznie postawione przed sędzią lub innym urzędnikiem uprawnionym przez ustawę do wykonywania władzy sądowej, który bezzwłocznie podejmuje decyzję o tym, czy osoby te zostały zatrzymane zgodnie z prawem, a jeżeli zatrzymanie okaże się nieuzasadnione — nakazuje zwolnić te osoby.
3. Osoby przekazane mają prawo do bycia sądzonymi w rozsądnym terminie lub do zwolnienia.

4. Przy rozstrzyganiu o zasadności każdego oskarżenia w wytoczonej przeciwko nim sprawie karnej osoby przekazane mają prawo do sprawiedliwego i publicznego rozpatrzenia sprawy przez właściwy, niezawisły i bezstronny sąd ustanowiony ustawą.
5. Osoby przekazane oskarżone o popełnienie przestępstwa uważa się za niewinne do momentu udowodnienia im winy zgodnie z ustawą.
6. Przy rozstrzyganiu o zasadności każdego oskarżenia w wytoczonej przeciwko nim sprawie karnej osoby przekazane mają prawo, na zasadach pełnej równości, do następujących gwarancji minimalnych:
 - a) otrzymania bezzwłocznie szczegółowych informacji w języku dla nich zrozumiałym o istocie i przyczynie oskarżenia;
 - b) dysponowania odpowiednim czasem oraz możliwością przygotowania obrony i porozumienia się z wybranym przez siebie obrońcą;
 - c) bycia osądzonymi bez nieuzasadnionej zwłoki;
 - d) obecności na rozprawie, obrony samodzielnej lub przez wybranego przez siebie obrońcę; otrzymania informacji, jeżeli nie posiadają obrońcy, o istnieniu powyższego prawa; oraz posiadania obrońcy przydzielonego im, ilekroć wymaga tego dobro wymiaru sprawiedliwości, bez ponoszenia kosztów obrony w przypadkach, kiedy osoby te nie posiadają dostatecznych środków na ich pokrycie;
 - e) zapoznania się, lub spowodowania zapoznania się, z całością materiału dowodowego świadczącego przeciwko nim, w tym ze złożonymi pod przysięgą oświadczeniami świadków, którzy dokonali zatrzymania, oraz zapewnienia obecności i przesłuchania świadków obrony na tych samych warunkach, co świadków oskarżenia;
 - f) korzystania z bezpłatnej pomocy tłumacza ustnego, jeżeli dane osoby nie rozumieją języka używanego w sądzie lub nie mówią tym językiem;
 - g) niebycia zmuszonymi do zeznawania przeciwko sobie ani do przyznania się do winy.
7. Osoby przekazane skazane za przestępstwo mają prawo odwołania się do sądu wyższej instancji w celu ponownego rozpatrzenia wyroku skazującego i wymiaru kary zgodnie z prawem Tanzanii.
8. Tanzania może, po konsultacjach z UE, przekazać takie osoby, które zostały skazane i odbywają karę w Tanzanii, do państwa trzeciego, które przestrzega standardów w zakresie praw człowieka, aby odbyły one karę w tym państwie trzecim. W przypadku poważnych obaw co do sytuacji w zakresie praw człowieka w tym państwie trzecim przekazanie nie następuje, dopóki w drodze konsultacji Stron nie zostanie znalezione zadowalające rozwiązanie uwzględniające wyrażone obawy.

Artykuł 5

Kara

Żadna osoba przekazana nie jest sądzona za przestępstwo o maksymalnym wymiarze kary wyższym niż dożywotnie więzienie.

Artykuł 6

Dokumentacja i powiadomienia

1. Wszelkie przekazania odbywają się na podstawie odpowiedniego dokumentu podpisanego przez przedstawiciela EUNAVFOR-u i przedstawiciela właściwych organów ścigania Tanzanii.
2. EUNAVFOR dostarcza Tanzanii dokumentację dotyczącą zatrzymania osób przekazanych. W dokumentacji tej podaje się między innymi informacje o stanie fizycznym osób przekazanych podczas pozbawienia wolności, moment przekazania ich władzom Tanzanii, przyczynę zatrzymania, czas i miejsce rozpoczęcia pozbawienia wolności oraz wszelkie decyzje podjęte w związku z tym pozbawieniem wolności.

3. Tanzania odpowiada za prowadzenie dokładnej ewidencji wszystkich osób przekazanych, która obejmuje między innymi dokumentację dotyczącą wszelkiego zajętego mienia, stanu fizycznego danej osoby, miejsca jej przetrzymywania, wszelkich postawionych jej zarzutów i wszelkich istotnych decyzji podjętych podczas postępowania karnego i procesu.
4. Dokumentacja ta jest udostępniana przedstawicielom UE i EUNAVFOR zgodnie z przepisami ustawowymi i wykonawczymi Tanzanii na pisemny wniosek skierowany do Ministerstwa Spraw Zagranicznych Tanzanii.
5. Ponadto Tanzania powiadamia EUNAVFOR o miejscu przetrzymywania osób przekazanych na mocy niniejszej Umowy, o pogorszeniu ich stanu fizycznego i o wszelkich zarzutach niewłaściwego traktowania. Przedstawiciele UE i EUNAVFOR-u mają dostęp do osób przekazanych na mocy niniejszej Umowy, dopóki przebywają one zgodnie z mającymi zastosowanie przepisami w areszcie, i mają prawo je przesłuchiwać.
6. Krajowym i międzynarodowym agencjom humanitarnym zezwala się — na ich wniosek — odwiedzać osoby przekazane na mocy niniejszej Umowy.
7. Aby EUNAVFOR mógł zapewnić Tanzanii terminową pomoc w zakresie stawiennictwa świadków z EUNAVFOR-u i dostarczania stosownego materiału dowodowego, Tanzania powiadamia EUNAVFOR o zamiarze wszczęcia postępowania karnego przeciwko osobom przekazanym oraz o terminach dostarczania materiału dowodowego i wysłuchiwania zeznań.

Artykuł 7

Obowiązek ułatwiania dochodzenia i postępowania karnego ciążący na UE i EUNAVFOR

1. UE i EUNAVFOR, w ramach posiadanych środków i możliwości, zapewniają Tanzanii wszelką pomoc w celu prowadzenia dochodzenia i postępowania karnego wobec osób przekazanych.
2. W szczególności UE i EUNAVFOR:
 - a) przekazują dokumentację dotyczącą zatrzymania sporządzoną zgodnie z art. 6 ust. 2 niniejszej Umowy;
 - b) postępują z materiałem dowodowym zgodnie z wymogami właściwych organów Tanzanii według ustaleń wykonawczych określonych w art. 10;
 - c) dokładają starań, aby przedstawiać zeznania lub złożone pod przysięgą oświadczenia członków personelu EUNAVFOR-u uczestniczących we wszelkich incydentach, w związku z którymi nastąpiło przekazanie osób na mocy niniejszej Umowy;
 - d) przekazują wszelkie odnośne zajęte mienie będące w posiadaniu EUNAVFOR-u;
 - e) zachowują lub przekazują wszelkie odnośne zajęte mienie, dowody rzeczowe, zdjęcia i wszelkie przedmioty mające wartość dowodową będące w posiadaniu EUNAVFOR-u;
 - f) zapewniają obecność świadków wchodzących w skład EUNAVFOR-u, którzy mają złożyć zeznania przed sądem (lub za pośrednictwem bezpośredniej transmisji telewizyjnej lub wszelkich innych zatwierdzonych środków technologicznych) podczas procesu;
 - g) ułatwiają obecność tłumaczy ustnych, której mogą wymagać właściwe organy Tanzanii, aby pomóc w przeprowadzeniu dochodzenia i procesu w sprawie osób przekazanych.

Artykuł 8

Związek z innymi prawami osób przekazanych

Żadne z postanowień niniejszej Umowy nie stanowi odstępstwa ani nie powinno być rozumiane jako odstępstwo od jakichkolwiek praw przysługujących osobom przekazanym na mocy mającego zastosowanie prawa krajowego lub międzynarodowego.

*Artykuł 9***Współpraca i spory**

1. Wszelkie kwestie wynikłe w związku ze stosowaniem niniejszej Umowy są rozpatrywane wspólnie przez właściwe organy Tanzanii i UE.
2. W przypadku braku wcześniejszego rozstrzygnięcia spory dotyczące wykładni lub stosowania niniejszej Umowy rozstrzygane są wyłącznie na drodze dyplomatycznej przez przedstawicieli Tanzanii i UE.

*Artykuł 10***Ustalenia wykonawcze**

1. Do celów stosowania niniejszej Umowy kwestie operacyjne, administracyjne i techniczne mogą być przedmiotem ustaleń wykonawczych dokonanych przez właściwe organy Tanzanii, z jednej strony, oraz właściwe organy UE, jak również właściwe organy państw wysyłających, z drugiej strony.
2. Ustalenia wykonawcze mogą obejmować między innymi:
 - a) określenie właściwych organów ścigania Tanzanii, którym EUNAVFOR może przekazywać osoby;
 - b) areszt, w którym będą przebywać osoby przekazane;
 - c) sposób postępowania z dokumentami, w tym dokumentami związanymi ze zbieraniem materiału dowodowego, który zostanie przekazany właściwym organom ścigania Tanzanii przy przekazaniu osób;
 - d) punkty kontaktowe ds. powiadamiania i tryby przekazywania ostrzeżeń przez EUNAVFOR właściwym organom Tanzanii;
 - e) formularze służące do przekazywania;
 - f) na wniosek Tanzanii — zapewnianie wsparcia technicznego, wiedzy fachowej, szkoleń i innej pomocy w repatriacji, zatrzymywaniu, określaniu narodowości, zastępstwie prawnym i odpowiedzialności, co ma służyć osiągnięciu celów niniejszej Umowy.

*Artykuł 11***Wejście w życie i wypowiedzenie**

1. Niniejsza Umowa stosowana jest tymczasowo od dnia podpisania i wchodzi w życie po powiadomieniu przez każdą ze Stron drugiej Strony o zakończeniu procedury wewnętrznej służącej ratyfikacji niniejszej Umowy.
2. Każda ze Stron może, w drodze pisemnego powiadomienia, wypowiedzieć niniejszą Umowę. W takim przypadku wypowiedzenie staje się skuteczne po upływie trzech miesięcy od dnia otrzymania powiadomienia.
3. Niniejsza Umowa może być zmieniona w drodze pisemnego porozumienia między Stronami.
4. Wypowiedzenie niniejszej Umowy nie wpływa na żadne prawa ani obowiązki wynikające z jej stosowania przed takim wypowiedzeniem, w tym na prawa osób przekazanych, dopóki są przetrzymywane w areszcie lub dopóki toczy się w ich sprawie postępowanie w Tanzanii.

5. Po wypowiedzeniu niniejszej Umowy wszelkie prawa przysługujące na jej mocy UE mogą być wykonywane przez dowolną osobę wyznaczoną przez Wysokiego Przedstawiciela UE do Spraw Zagranicznych i Polityki Bezpieczeństwa. Po wypowiedzeniu niniejszej Umowy wszelkie powiadomienia, które miały na jej mocy być przekazywane EUNAVFOR-owi, są przekazywane Wysokiemu Przedstawicielowi UE do Spraw Zagranicznych i Polityki Bezpieczeństwa.

Sporządzono w Brukseli dnia pierwszego kwietnia dwa tysiące czternastego roku w dwóch egzemplarzach, każdy w języku angielskim.

W imieniu Unii Europejskiej

W imieniu Zjednoczonej Republiki Tanzanii

Catherine M. ALB.

